

[Faint handwritten signature]

14

PER

022

297.4

AA

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

OS-40/80 PV

Box - 171/81 Box II

PER MSS
297.4
AAS
M109 }

رسالہ وصایہ
سید محمد عاشق

والترزيق والانشاء والايديع والصلح وغير ذلك من صفات الفعل
لم ينزل ولا ينزل بصفاته واسماؤه لم ينزل بصفته ولا اسم لم ينزل
ولا ينزل عما لم يجعل والعلم صفت في الازل والخالق مخلوق والخلق
صفته في الازل وفاعل بفعله والفعل صفة في الازل والفاعل من الله
بحاته وتعالى والفعل صفة في الازل والمفعول مخلوق وفعل الله
تعالى غير مخلوق وصفاته في الازل غير محدثة ولا مخلوقة ومعلوم
قال انها مخلوقة او محدثة او وقف فيها اوشك وهو كما هو والله
تعالى والقرآن كلام الله تعالى في المصاحف مكتوب وفي القلوب
محفوظ وعلى اللسان متروك وعلى النبي صلى الله تعالى منزلا ولفظنا
بالقرآن مخلوق وكنا بآيات الله مخلوق والقرآن غير مخلوق وما ذكره
الله تعالى في القرآن من موسى وغيره من الانبياء ومن
فرعون وابليس فان ذلك كله كلام الله تعالى احببناهم
وكلام الله تعالى غير مخلوق وكلام موسى وغيره من المخلوقين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ ابُو حَتِيفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَعَالَى عَلَيْهِ أَصْلُ التَّوْحِيدِ وَمَا يَصِحُّ الْإِغْتِقَادُ

عَالِيَهُ يَحِبُّ أَنْ يَقُولَ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَمِمَّا نَكْتُمُ وَكُتِبَ وَرَسُولُهُ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَالْقَدِيرِ خَيْرٌ وَشَرُّهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْبَحْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْمَيِّزَانِ

وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ حَقٌّ كُلُّهُ وَادَّةُ تَعَالَى وَاحِدٌ لَا مِنْ طَرِيقِ الْعَدَدِ وَلَكِنْ مِنْ

طَرِيقِ أَفْئِدَةٍ لَا شَرِيكَ لَهُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَا

يُشَبِّهُ شَيْءًا مِنْ الْأَشْيَاءِ مِنْ حَلْقِهِ لَا يُشَبِّهُ شَيْئًا مِنْ خَلْقِهِ لَمْ يَزَلْ

وَلَا يَزَالُ بِأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ الدَّائِمَةِ وَالْفَعْلِيَةِ أَمَّا الذَّاتُ اتِّبَعَتْهَا الْحَيَوَةُ

وَالْقُدْرَةُ وَالْعِلْمُ وَالْعَلَامُ وَالسَّمْعُ وَالْبَصَرُ وَالْأَرَايَةُ وَأَمَّا الضَّعْفُ فَالْخَلْقُ

وَالْمَرْزُوقُ

اهل القدر ولا عترال ولكن يد صفت بلا كيف وعضبه وحنانه
صفتان من صفات الله تعالى بلا كيف خلق الله تعالى الاشياء
لا من شيء وكان الله تعالى عالما بما في الانزل بالاشياء قبل كونها
وهو الذي قدر الاشياء وقضاها ولا يكون في الدنيا ولا في الآخرة
شي الا بمشيئته وعلمه وقضائه وقدره وكتبه في اللوح المحفوظ
ولكن كتبه بالوصف لا بالحكم والقضاء والقدر والمشيئة صفات
في الانزل بلا كيف يعلم الله تعالى المعه وهم في حال عدمه معدوما
ويعلم الله كيف يكون او اوجد ويعلم الله تعالى الموجود في
حال وجوده موجودا وبعده كيف يكون فسادا ويعلم الله تعالى
القيام في حال قيامه قائما فاذا قون فقد علمه قاعدا في
قعوده لمن غير ان يتغير علمه وصفته او يحدث له علم
ولكن التغير والاختلاف يحدث عند المخلوقين خلق الله
تعالى المخلوق سليمان من الكفر والابيان ثم خاطبهم وامرهم

مخلوق والقرآن كلام الله تعالى لا كلامهم وسمع موسى كلام الله تعالى
كلام الله تعالى كما في قوله تعالى وكلم الله موسى تكليما وقد كان
الله تعالى متكلماً ولو لم يكن كلمه موسى وقد كان الله تعالى حاله في
الازل ولا يخاف الخلق فلما كلم الله تعالى موسى كلمه بكلامه الذي
هو له صفة في الازل وصفاته كلها في الازل بخلاف صفات
المخلوقين يعلم لا يعلمنا ولا يقدر لا يقدرنا ويرى لا يرىنا
ويكلم لا يكلمنا وسمع لا سمعنا ونحن نشككم بالالات والحروف
والله تعالى يكلم بالالات والحروف والالات والحروف مخلوقة
وكلام الله تعالى غير مخلوق فهو شيء لا كاشيا هو معنى الشيء شذائه
بلا جسم وخوص ولا عرض له ولا جند له ولا صيد له ولا نكاح له
ولا مشي له ولم يكن له وجه ونفس كما ذكره الله تعالى في القرآن
ان من ذكوا لوجه واليه والانس والجن هموا صفات بلا كيف ولا يقال
ان به قد رقه او لم يرقه لان فيه ابطال الصفة وهو قول

اهل القدر

واجبة بامر الله تعالى بحبيبه ورضائه وعلمه ومشيبه وقضائه
وتقديره والطعاني كلها بعلمه وانصائه وتقديره ومشيبه لا
لا يمجته ولا يرضاه ولا يامر ولا ينهى كلهم منزهون عن الصغار
والكبار والكفر والقياس وقد كانت منهم ذلات وخطايا ومحمد صلى الله
تعالى عليه وسلم حبيبه ورسوله وتبنيه وصفه ومتبعه ولير
يعبد الصم ولم يشر الله تعالى طرفه اليه قط ولا يترك
صغيره ولا كبيره افضل الناس بعد رسول الله عليه وسلم
ابو بكر صدوق ثم عمر بن الخطاب امارا وقيما ثم عثمان بن عفان
ذو النورين ثم علي بن ابي طالب رضوان الله تعالى عنهم اجمعين
عايد بن علي الحق ومع الحق تنولاهم جميعا ولا تذكر احدا من
اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم الا بخير ولا تكفر مسلما ابدا
عن الذنوب وان كانت كبيرة اذ لم يستحلها ولا تنزل عنه اسم
الايمان وشيبهه مما حقيقه ويجوز ان يكون موثقا فاسقا

ونهاهم فكفر من كفر بفعله وانكاره وجموده بخذل الله تعالى
ايمانه وامن من امن بفعله واقراءه وتصدق بقده بتوفيقه
ايمانه ونصرته له اخرج ذرية ادم عليه السلام من صلبه فجاءهم عقلا
فحاطبهم وامرهم بالايمان ونهاهم عن الكفر فاقر الله بالرواية
فكان ذلك منهم ايمانا فهم يولدون على تلك الفطرة ومن كفر
بعد ذلك فقد بدل وغير ومن امن وصدق فقد ثبت
عليه وادم ولم يجبر احدا من خلقه على الكفر ولا على الايمان ولا
خلقهم مومنا ولا كافرا لكن خلقهم اشخاصا والايمان والكفر
فعل العباد ويعلم الله تعالى من يكفر في حال كفره كافرا
وادا امن بعد ذلك علمه موثقا في حال ايمانه واجبه
من غير ان يتغير علمه وصفته وجميع احوال العباد من
الحركة والسكون كسهم على الحقيقة والله تعالى خالقها وهي
كلها بمشيئته وعلمه وقضائه وقدرته والطاعة كلها كانت

واجبة

فصل في ما لهم وذلك لان الله تعالى يقتضي حاجته باحد ايديه
استدراجا لهم وعقوبة لهم ويقتضي ويرادون لغيا فانه
كفر وذلك كله حيا وكما ان الله تعالى قبل ان يخلق الخلق يورثها
قبل ان يخلقها تعالى يري في الاخرة يري المؤمنين وهم في
الجنة باعين راوسهم بلا تشبيه ولا كيف ولا يكون ايمنه وبين
خلقهم مسافة حين يرونها والايمن هو الاثر والتقدير
وايمان اهل السماء والارض لا يزيد ولا ينقص والمؤمنون مستوفون
في الايمان والتوحيد والتصدقين متفانين في الاسلام
والاسلام هو الاسلام والاعتقاد لا وامر الله تعالى في طريق النعمة
بين الايمان والاسلام تعرفه ولا يكون الايمان بلا اسلام والا
سلام بلا ايمان وهما كالظلم مع البطن والدين هو اسم واقع
على الايمان والاسلام والاسلام كل ما عرف الله تعالى حق معرفته
كما وصف نفسه في الكتاب يجب عفا عنه وليس يقدر احد ان يعبد الله

غير كفر والمسيح على الحنفيين سنة والتراويج في اليبالي شهر رمضان سنة
والصلوة خلف كل يد وفاجر من المؤمنين جازين ولا نقول ان المؤمنين
لا يضر الذنوب وانهم لا يدخل النار ولا نقول انه يدخل فيها وان كان فاستقام
بعد ان يخرج من النار مومنا ولا نقول ان حساباتنا مقبولة وسياتنا
مغفورة كما قول الاموية ولكن نقول من عملا حسنة بجميع شرايطها
خالية عن عيوب المنكره ولم يبطلها حتى يخرج من الدنيا فان الله
لا يضعها بل يقبلها منه ويثبت عليها وما كان من العبادات
دون الشرك والكفر ولم يثبت منها صاحبها حتى مات مومنا فانه
في مثيت الله تعالى انشاء عقابه وانشاء عفى عنه ولم يعذبه
بالتار ابد او الوباء اذا وقع في كل عمل من الاعمال فانه يبطله
اجره وكذلك الايات الانبياء والكرامات الاولياء واما التي
تكون لا عدائته مثل فرعون وابليس والدجال فما روي في الاخبار
انه كان ولهم لا نسيبها ايات ولا كرامات ولكن نسيبها ايات

قضا

بعضهم لا يثبت وكذا عقوبة المخذول على العصية ويجوز ان نقول ان
الشيطن لا يلبس الايمان من العبد المؤمن قهراً وجبراً ولكن نقول العبد يبيع
الايمان فحينئذ يلبس منه الشيطان وسؤال منكر ونكير حق كايين في القبر
واعادة الروح الى الجسد في القبر حتى وصفة الخبر وعذابه حتى كايين كلهم
ببعض عصاة المؤمنين فكأن في ذكره العلماء بما انفارسته من صفات الله
عز اسمه فحاز القبول به سوى اليد والوجه والعين وغير ذلك بالفارسية و
يسرى ربه يورى شاملي لا تشبه ولا كيف وليس قرب الله تعالى والبعده
من طريق طول المسافة وقصرها ولكن على معنى الكرامة والرفاه والطبع قريب منه
بذلكت والعامي بعيد منه يدك وسحب واليعود والاقبال يقع على الثاني
وكذلك جواره في الجنة والوقوف بين يدي لا كيف والقرآن منزل على
الرسول الله صلى الله عليه وسلم وهو في المصاحف مكتوب وايات القرآن في
معاني كلام كرام مستوية في القطيعة والعظمة الايمان ان لبعضها وقطعة
الذكر مثالي في الكرسي لان المذكور فيها جلال الله تعالى وعظمته و

تعالى عن عباده كما هو حاله ولكن يحببنا يا ربنا امره ويستوي
المؤمنون كما هم في معرفة واليقين والموكل والمحب واليهما والموت
والرجاء والايان في ذلك وتقاوتون فيما دلائل الايمان في ذلك كانت
وانه تعالى متفضل على عباده عباد الله قد يطيح من العبادات اقامه ^{احمد}
المسلمة تفصيله وقوله تعالى على ان يتكلم الله عز وجل في حق من يشاء
وتخاف عتلا انما انزلهم الصلوة والسلام من وشفاعة النبي صلى الله عليه وسلم
والصالحين واتباعهم جميع المؤمنين المؤمنين ولا عمل الايمان في المؤمنين
الحقائيق في فاني الما حاله في فاني حق في يوم القيمة وحيث اني في المستقبل
غيره في علم حق والقصد من فيما بين المخطوب بالكمالات في يوم القيمة من وان
المؤمنين في الحسنات في طرح السيئات عليهم حق جليل في الجنة والدار المحفوظان
اليوم في يوم القيمة واعلم ان الله عز وجل العيون ايديا ولا في خلقه الله تعالى
ولا قلوبهم ولا سمعهم الله تعالى في من شاء من خلقه من من يخلق من يخلق
على انهم واجل لا في خلق الله في خلقه ان لا يخلق الله على ما يشاء

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰

فاجتمعت فيها فضيلتان فضيلة المذكر فحسب مثل قصته الكفار وليس
للمذكور فيها فضل وهم الكفار وكذلك الاسماء والصفات كلها مستوية
في الخطبة والفضل والاتفاقة بينهما والدار رسول الله صلى الله عليه وسلم
مات على الكفر وابوطالب عمه مات كافراً وقاسم وقاطم وابراهيم كانوا يني
رسول الله صلى الله عليه وسلم وقاطم ورفيع وزينب وام كلثوم كن جميعاً
بنات رسول الله صلى الله عليه وسلم واذا اشكل على الانسان شيء من
وقائق علم التوحيد فانه ينبغي له ان يتصدق في خاتمة سنة
عند الله تعالى ان يجد عالماً فيسأله ولا يسعه تاخير الطلب ولا يفت
بالوقوف فيه ويكفران وقف - في المعراج حتى ومن رده فهو مبتدع
صالح ومخرج الدجال ويابح وما يجر وطول الشمس من مخرجها
ونزل عيسى على نبينا عليه الصلوة والسلام من السما الأولى
علامات القيمة على ما وردت به الاخبار الصحيحة
كان والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم فيثبت ما شاء

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي نور قلوب العارفين الواصلين بنور الهداية الالهية والمصلوة
على محمد رسول الله تاج النبوة والولاية وعلى اوصيائه كل واحد منهم شمس الامة وعلى
خلفائهم كل واحد منهم سراج الحكمة اما بعد فيكون فبقدر حقير خادم صغير وكبير قواريب الله
رب العالم سيد محمد عتيق مخاطب بحيات عالم سجادة قدوة العارفين بنوته واني
ذات سبحاني حضرت شاه دوست مهر غوث ثاني قدس الله اسراره الجاني
وافاض علينا بركاته الروحاني اين رساله است در بيان پروا امانت بلند حضرت سبحاني
و در ترقيم وصايا دينيه خفايق و اسامي مراتب و مورد عاني ناميده شده از زبان
ماتق غيبي باسم رساله الالهي مقدمه در بيان وجه سپرد امانت سبحاني بتوحيات

بجاني

ولا عين صفة علم و ارادة و قدرت و ليعو سمع و كلام ثبت بدانكذ این مرتبه را
تا هویت و حضرت هویت و وجود کویندا ما درین مرتبه یخوات سید عالم محمد رسول الله
صلی الله علیه و سلم و یخو محمدیان بحکس فرستیده و هیست بدانکه استتار که بالفعل است
درین مرتبه مسیح میرتبه جلالت است مشور بنور الهی بر مطلب استوری که ترا پیش آید
یا وقت رفتن در حضور هویت نوریه سوادیه استتار یا وقت بر آمدن از این حضور
اگر خطره استور و عدم ان مطلب بطور غایبی الیه در عدم رو و دفاعت القدر
و هیست دوم پس ان هیست را بصفت حیات و علم بصورت لایتم و بصفت
ارادة و قدرت و ليعو سمع و كلام بصورت لایتم چندان تصور باید نمود که
صفت حیات و علم هویت اظهاریت بالفعل و هویت استتاریت بالقوه
صورة نماید و هیست ثبت بانه احدیته الذات پیدا کند این مرتبه را با هویت
و حضرت اینته احدیت و وجود کویند و هیست بدانکه اظهار که بالفعل است
در این مرتبه مسیح میرتبه جمالت است مشور بنور الهی بر مطلب استوری که ترا پیش آید
یا وقت بر آمدن در حضور هویت میضائیه اظهار یا وقت بر آمدن از این حضور

مدرس المدینه که من اولاً چون علی بودم و او را چون فاطمه تا بان در شانست چنانچه
از ارشاد و مرشدی مولای صائب مقام حقیقه الیقین را آموخت و از
جمع مراتب علمی و سنی در حدیث و علم الیقین و
الیقین و حق الیقین روشن و باقیضا و نیت سی و پنج سال این درویش خوش
نور خاصه بر رتبه منور بود و بنا بر اعلیٰ بدان نعمت امانت را که عبارت از اصل
و علم معرفت است یعنی کلام لا اله الا الله بدست همکوش و کوشش این سید و تسلیم کردم
پس آن صاحب را آن نعمت را در قایب کوشش گرفت و بر پیش کوشش
و اجازت دادم که هر سائل را که حقیقه بقدر استطاعت از طهارت بخشان
نموده و بکشید و در ترقیم و صیقل و نیرت و جوی و نیت اول بود
بسته معتقد و خود را معری و میری از جمله صفات ذاتیه و ظهوریه ذات
الاصفیه حیات که مخصوصه است به و خاصیت یعنی آنکه شایع صفات
ظهوریه ذات بالمفعول و افعال و صفات ظهوریه ذات بالقوه حیاتیات
باید نمود که هسته هسته است که بلا قید و اطلاق مرتبه الایضه صفات

[illegible]

اگر خطره ظهور و وجود آن مطلب محظور گنی البته بوجواید فاعوت القدر نکته
در تعریف جلال و جمال ربانی بالانچه سپرد و کور و در اندک کز ایشان در عالم و
ادم منور اندک هستند و نسبتند با ندر اشکاره چون ذات ذوالجلال و جسم
نه جوهر اندکیت در ته عیاب عشق مرث دوشه بخت اندک مرث نگریدی
بعین عین بلا گفته اند و صفت جسم پس آن است که مستقیم بویه سازه و این
ظاهره جمیع مظاهر ظهوریه است بصفه حیات و علم و ارادت بصورت لا غیر
و بصفت قدرت و یسر و سمیع و کلام بصورت لا عین حیات آن متصف باین نمود
که صفت علم و ارادت بویه مشترکه بالفعل بین الستور و الظهور صفت نماید
و هسته نسبت باینه مرتبه و عدت پیدا کنه این مرتبه را عظمت و حقیقت
محمدی و حضرت مرگوند ای عقیقه بویه مشترکه است که مراتب ظهوریه را از مرتبه
استار یا انوار می آرد و از مرتبه الظلمه یا استار میرود و صفات قهریه را بصورت
لطیفه و صفات خفیه را بصورت قهریه میگرداند فاعوت قدر با صفت
چهارم پس آن هسته یا که بالخاصیت قایل به جمیع صور مکنونه و موعوده صفات

وَمَا أَوْفَيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا جِلْدًا بَلْ يَكْتُمُونَ كَيْدًا عَظِيمًا
شما این سرچشمه را با ما نیست مصلحت نیست از پروردگار
را از فرزندان این شریعت که نیست فصل در ترقیم و صدار حضرت روح
و طبیعت این علم این نیست که کشف تمام فرمود پس روح خود را بصورت علم
اعظم در تصور آورد و چنان بود که عقل شقیف باید نمود که عقل بصورت عقل
کل حاضر یعنی جمله قوای حسیه و غریزه و حائیه را در خود حاضر آورد که صورت عالم
و نسبت به اسم الی الی یا پروردگار که نیست تمام پس روح خود را بصورت علم
اعظم در تصور آورد و چنان بود که نفس شقیف باید نمود که بصورت نفس کل
حاضر آن یعنی جمیع قوای غریزه و حائیه را در خود حاضر آورد که صورت
اعمال ثابت و نسبت به اسم الی الی یا پروردگار که نیست تمام پس روح خود را
بصورت علم اعظم در تصور آورد و چنان بود که طبیعت شقیف باید نمود
که صورت طبیعت کل حاضر را یعنی جمیع قوای غریزه و حائیه را
در خود حاضر آورد که صورت حائیه این ثابت و نسبت به اسم الی الی یا پروردگار

و مستحق بدل است در این شان صغیر چه گفته اند قلوب المؤمنین عرض الله تعالى

پس دل نور انصورت در روح اعظم در تصور آورده چندان بهوت نوریه همراهی

یا قوتیه تصور باید نمود که بصورت جسم نوریه عرض مرتبه اینته احدیه الذرات

تجلی نماید و جمله قوای خیریه در روحانیه را بصورت اجسام نوریه و با حاط مستزیره نوریه

خود چون معانی معقوله حاضر در و نسبت باسم الی کلی یا محیط میداند و نسبت

پس دل خود را بصورت روح اعظم در تصور آورده چندان بهوت نوریه مضایقه

در تصور باید نمود که بصورت جسم نوریه که به مرتبه اینته حقیقت مجدی

تجلی نماید و قوای خیریه ظهور روحانیه را بصورت اجسام نوریه چون قابلیت

و استعدادات حاضر در و نسبت باسم الی کلی یا شکور میداند و نسبت

پس دل خود بصورت روح اعظم در تصور آورده بهوت نوریه عینه چندان تصور

باید نمود که بصورت نوریه جسم فلک البروج برتبه اینته احدیه الصفات تجلی

فرماید و جمله قوای خیریه ظهور روحانیه را بصورت اجسام نوریه چون حروف عالم

حاضر در و نسبت باسم الی یا غنی میداند و نسبت چهارم پس دل خود را بصورت

مقتضای در ترقیم و صیقل از حضرت مثال و حقیقت در این نوع و در تصور و علم
در تصور را آورد و هر چه در چنان تصور نماید که بصورت و عین و انوار
یعنی جمله قوای خیریه روحانیه ظهور نماید و اما در حقیقت و عین و انوار
حروف عالیات در وی حاضر اند و هر چه در حقیقت و عین و انوار
حقیقت و عین و انوار در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم
تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم
که بصورت عیان نماید در خود حاضر و در حقیقت و عین و انوار
و حقیقت و عین و انوار را بصورت و علم در تصور و علم در تصور و علم
چندان در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم
و عین و انوار را بصورت و علم در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم
عیان نماید که در حقیقت و عین و انوار در تصور و علم در تصور و علم
بصورت و علم در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم
ان عین و انوار را بصورت و علم در تصور و علم در تصور و علم در تصور و علم

[illegible]

روح اعظم و تصور آورده پهنه نوری عقیقه چندان تصور باید نمود که بصورت جسمیت
نوریت فلک منازل بر تپه این الوهیت تجلی نماید و جمله قوای خیریه ظهوریه روحانیه را
بحول اعیان ثابته حاضر ارد و نسبت به اسم الهی کلی یا مقتدر بدانند و صیت پنجم
پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده پهنه نوری سریه چندان تصور باید نمود
که بصورت جسمیه نوری فلک زحل تجلی نماید و جمله قوای خیریه ظهوریه روحانیه را ^{بصفت}
حیات بالقوه و بالفعل متصف گردانند و نسبت به اسم الهی کلی یارب بیدار کند
و صیت ششم پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده پهنه نوری قلیعه چندان
تصور باید نمود که بصورت جسمیه نوری فلک مشتری تجلی نماید و قوای خیریه ظهوریه
روحانیه را بصفت علم بالقوه و بالفعل متصف گردانند و نسبت به اسم الهی کلی
یا علیم بیدار کند و صیت هفتم پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده پهنه
نوری حدید چندان تصور باید نمود که بصورت جسمیه نوری فلک مریخ تجلی نماید
و جمله قوای خیریه ظهوریه روحانیه را بصفت قهریه بالقوه و بالفعل متصف
گردانند و نسبت به اسم الهی کلی یا قاهر بیدار کند و صیت هشتم پس دل خود را بهمان

در تصور آوردن بهوت روح مجازی چندان تصور باید نمود که موجب ابقار و ذات علم قوای
ظهوری در روحانیت شود و نسبت باسم الی کلی یا غیر پیدا کند و نسبت ششم پس دل خود را همان
صورت در تصور آوردن بهوت روح بنیاتی چندان تصور باید نمود که موجب نمودن ذات علم
قوای خیریه ظهوری در روحانیت شود و نسبت باسم الی کلی یا رزاق پیدا کند و نسبت هفتم
پس دل خود را همان صورت در تصور آوردن بهوت روح حیوانی چنان تصور باید نمود
که موجب حس و حرکت جمیع قوای خیریه ظهوری در روحانیت شود و نسبت باسم الی کلی یا مذل پیدا کند
و نسبت ششم پس دل خود را همان صورت در تصور آوردن بهوت ملکیه عقلیه چندان
تصور باید نمود که موجب وجود خاصیات فیه جمیع قوای خیریه ظهوری در روحانیت شود و نسبت باسم
الی کلی یا قوی پیدا کند و نسبت هفتم پس دل خود را همان صورت در تصور آوردن بهوت
عقلیه چندان تصور باید نمود که موجب وجود خاصیات فیه جمیع قوای خیریه ظهوری در روحانیت
شود و نسبت باسم الی کلی یا لطیف پیدا کند و نسبت هشتم پس دل خود را بجمیع اشیا
تعیینات فعلی و انفعالی یعنی الی و کونی بالقوه چندان تصور باید نمود که موجب تعقیبات
تجلی نماید و مرتبه بانسان شود و نسبت باسم الی کلی یا جامع پیدا کند و نسبت نهم پس دل خود را

Handwritten signature: *محمد بن عبد الله*

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا في الأرض
بعدنا في السموات
وهم أئمتنا في كل زمان ومكان
ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

باینده این حقیقت انبیا و چندان تصور باید نمود که جمیع مراتب الهیه و کونیه بویافته اند و برانند
و نسبت بایسم الهی کلی و اربع درجات پیداکند خاتم ای عقیقه چندکس از این سه و چندکس
مثل موش و اسرافیل و چندکس مانند موس و چندکس مانند عیسی و یک کس مثل پیغمبر اعلی سید عالم
اقصی الصلوات می باید که در تمام عالم مشقت بجز بر این سه این حقیقت باشند و اگر کسی
از ایشان رقت اقامت بسوی عدم و اصفیایی برود دیگر را قیام مقام وی از وی می شود و الا
انقراض عالم لازم آید فایده روز چهارشنبه بتاریخ چهارم رمضان ماه ذی قعد ۱۲۰۲
بعوض حضرت ظل سبحانی محمد شاه باو شاه غازی اتمام بخط مصنف بر این وصیت
یافت وصیت ای عقیقه چون مالک مالک امانت موفت از غیر از شما و ای
و قلبی و فعلی و انفعالی یک یک را متشابه فرماید محتاج توجه نیست اگر خواهد
و اگر نخواهد اثر بر مرتبه خود بخود ظاهر شود چه جای که متوجه گردد و اگر متوجه بدین مرتبه ازین
مراتب باشد اگر چهل اربعین دعوت کند امکان ندارد که اثر من الاثار ظاهر شود
پس این امانت را بشما سپردم و شما را بخدا سپردم و به معاد و به حکم اینما گفتم
کیا کاری در واجب می تسلی مولا تمت تمام شد ۵۵۵

و چون نور و بر جای که آید و در آن گویند صفت حیات خوانند و چشم آید
و صفت جمال بدید و سخن کلام کلام الهی را گویند که بر آن کلام و نور
درند و قلمش اسم اهل صفای و اهل تک را گویند و آنکه از اینست اهل
استیم یا شنیدمت و شنید اهل خدایه و اهل شوق را گویند که بی و برون
طریقت کتبه را و خفیض را نیزه کانی اهل معانی را گویند چنانچه میگوید
سایه نور را در عارفان عالم با مطرب بگو که کلام چنان شد کلام
و در وقت تسلط فرمود و حال فریضه فرمود و گرفت چو باد شدم در
برای سرور و در حال فیض فرمود و شیر از حرا از عالم جبروت و علم بود
باشند حافظ خلعت است و شمس الدین اسم و بد شریفش مفتی شریف بود
مرشد خواجگان است و اندر شهاب الدین حاجی قوام الدین قدس فعل
احمد جام و محبوب نیش و در عهد عید الصمد و سلج او اصفی و شرف
و عاشق و معشوق است و در بیت محض طلب استن حق خلعتش
ورند که از الایش دنیا قطع نموده بحقیقت رسیده باشند شمع و رکنه

گویند که از صفات ذمیه و نفس ناره تبدیل یافته و متصف بصفات
حمیده شده باشند همچنان و بتکرار و شرا بخانه باطن عارف کامل را گویند
که درواز معارف و شوق الهی بسیار برون باشد تر سابق و ارواح غیبی
را گویند که از عالم معنی بر دل سالک فرو ریخته بت تجلی و شایسته معنی را
گویند که در وصف تاویلی بر صفت با کمال در درون و قرابت
عالم معنی ظاهر باطن عارف کامل را گویند که در آن عالمی را گویند که در آن
شده باشند و در آن عالمی که بر تافته از ارواح غیبی ظاهر و معنی باشد
می گویند که گویند که که از آن عالمی که در آن عالمی که در آن عالمی که در آن
تجلی و معانی شایع را گویند که در آن عالمی که در آن عالمی که در آن
ظاهر و در آن عالمی که در آن عالمی که در آن عالمی که در آن
و شایسته در آن عالمی که در آن عالمی که در آن عالمی که در آن
گویند که در آن عالمی که در آن عالمی که در آن عالمی که در آن
و بتکرار و شرا بخانه باطن عارف کامل را گویند که در آن

بر تو انداز سوخت که در دل سالک روحانی ظاهر میگردد و بفکرات این شیخ
معرفت افروخته می شود زلفت جلیب الهی بر روی غیارت از و چشمه
رخسار عبارت از وحدانیت و آن عبارت از بساط الهی خط عبارت
نکته بیخ کنیزت که در میان صفات واقع شده باشد حال عبارت
از صفاتی که در الهی است عبارت از صفاتی که در صفات و صفاتی
زیبای بود و نیست از صفاتی که در صفات از صفاتی الهی است
اما قدر این که سالک از جای ظهورانی بجاه ظاهری اندازد و حالت عبارت
از جمعیت و وجود عبارت است بیان عبارت از این نوع صفات و کسم
و مژه کان عبارت از سرایت ریختی در شان او است از در و قول
خلق تغیر و تبدل نکرد و تحت مرادش ظاهر غیاری آب مراد فیض که بکار
فانی و سالکان معانی میرسد مطرب و سالک روحانی که ترانه توصیفی سرای
صیاد مراد غفلت باطنی ما و ادم که معرفت روی نموده باشد عید مراد
وصول حقیقی محبوب که وقت فرست عارفان است بهار را

اللق و الود

[illegible]

The
100th
Infantry

کلام بود که گویند در این صفت که علم را گویند که بوق زبان امر را
 گویند زبان تلخ اثر را گویند که موافق طبع را گویند از زبان شیرین
 امر را گویند که موافق تقوی بود باشد حق محل را حفظ نماند محتاج
 پیوسته که از این دو کلمه علم است نه اول و دوم است به علم لذات جاه
 آفاق مشکلات را داشت همه را گویند که صفت علم را گویند صفت
 ربوبیت تو میماند نظیر ملک را گویند که شرف است را گویند شرف
 خاطر را گویند سخن بشارت الهی را گویند بواسطه حق امر را الهی
 گویند سخن چون گویند در عالم انسانی را گویند که عالم حیوانی را
 چلیب عالم طبایع را گویند که علم است و علم را گویند که بوق
 گویند که بوق است از چیزی ناقص ایمان مقید است و حق است و حق
 بر حق را گویند که علم است و علم را گویند که علم است و علم را
 اغراض را گویند که علم است و علم را گویند که علم است و علم را
 گویند که علم است و علم را گویند که علم است و علم را

تعلو ویدیت را گویند که عظمیت صفت باطنی را گویند و طالع بدست بخیر
را که ملک است صفت روحانی و درین صفت بدست را گویند و در
صفت تقاضا را گویند جان و از صفت قیومی را گویند قاست را
نوک است بدست روحانی و بدست حقیقی بدست که سوطی طالع
نمایند از دست کمان را گویند و بدست از دست انشغال الی را گویند و بدست
از دست الی را گویند و بدست حیات الی را گویند و آبر و اعمال کردن
مشهور را گویند و بدست صفت نوک الی را گویند و بدست اطلاع
و غیبت الی را گویند و بدست سرگشته حالات الی را گویند و بدست
از بد و غم کردن سقوط را گویند و بدست بار بار کردن احالات
حالات را گویند و بدست حیات الی را گویند و بدست حالات را
گویند و بدست در حال ملک از بدی که جز حیره ملکون بحالات
را گویند و بدست عالم غیب خفاست و بدست کلام لب و لعل
بطون کلام را گویند و بدست کلام منزل را گویند و بدست شیرین

مستور اندازد گویند بقی اکامی از عرق را گویند مطاب اگاه کننده را وقت طلب
در مشهور گویند بقی را گویند مقام محبت را ترانه محبت را گویند عالم حبش
بر اندازد از سحر محبت را گویند که فتنه او اید را گویند در دست ندن مراقبه
گویند بقی در سحر محبت را گویند خاتم دارا فانی احوال عاشق
را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
غیبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
خون محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
گویند محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
گویند محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
از کلام محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
از کلام محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
از کلام محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند
از کلام محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند و بقی محبت را گویند

فی طریق پیاپی قطع فاصل طریقی را گویند کویه منقسم و قسمت طریقات
منعوت را گویند تفرقه صیانت را گویند بجا آورده بر او وقتن باطنی
تدبیر است و نمودن احوال است تسلیم کردن و جود ملک را گویند بدل کردن عدول
گویند از چیزی در جای دیگر کردن احوال طریقی را گویند قطع اهل را از فتن
موضع را گویند در صفت ابدن و نفس عالم ملکوت را گویند بیرون عالم ناسوت
حقول و فواید را گویند دوم عالم در یافتن حالات غیبی را گویند تا آخر مقام
مجموعه را گویند بهر عالم بسط را گویند در مشاهده عالم فیض را گویند کلاندار
صفای باطن را گویند در مشاهده محال است و یا نوسانی باطن را گویند مقیسه
تغیر را گویند سیره عینی معرفت را گویند در بیان نمودن ابرجی از را گویند
آرام فیض را گویند که در عالم غایت شود و بیانی را گویند تا آخر غایت
شرعی قوت را گویند که در سیری کمال مطلق را گویند که در سیری خواص
را گویند که سیر سیر سیر را گویند که سیر سیر سیر را گویند که سیر سیر سیر را گویند
جویند عبادت را گویند که در روان فرج منوعات برود را گویند که در فیض

و بنام ای که بخواهد وی علیه السلام بفرستد و مرتبه الوافه است که درین
اوقات از این سابقه باشد و مراتب ولایت نیز درازده اند زیرا که مرتبه ولایت
جسارت صغری و کبری و وسط و میانی و از اینها بدای و وسط و بنای
و طایفه اول که در این مقام و اینجاست وقت در عالم از مقصد و بخواهد
و من حق کم نیستند و در این یار سازی در ماندگان و شفاعت کنایه طایفه شواله
خفرت قطب الاقطاب بدایه مشرق و مقتدای کواکب و شاه زنده اهل ممبید
حیات پنج رسید و کتاب مصباح خود فرمودند و در میان ملکوتی کنایه حیات
مستند و مشرق و مقتدای کواکب و شاه زنده اهل ممبید حیات پنج رسید و ما را در
شفاعت نیستند چون زنده و روح و رسم معاش است هر جا حقیقی اهل قیاس
مانند و فوت امری بر عوام و زنده است اهل ضاعت را تمام یکی ولایت را
بسته از وجیب چون از آوده دارند برود و یغیب کم نشد چون کل کنایه
و یو لکن کم خواهد شد شایع کار کنایه که تو شتابی زحل خود مدام این جا
را بکن نمی تمام عاقبت پای پیو باشد در طلب یافتن این قوم را نبود

فقر عدا خلیفه را گویند بیداری خود را بچشم این را گویند بیداری بیداری
 استعدادت خوانند از این که گویند شقاوت است از این که گویند شقاوت
 نوبه خاص را گویند حضور و اول را از این که گویند شقاوت
 عیوب نفس را است از این که گویند شقاوت و اول را از این که گویند شقاوت
 جی را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 کبری یا تقصیر یا اشتباه را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 فانی مطلق بر این فرض است را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 از این که گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 و این که گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 اولی قدس السلام نیز در این که گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 و از این که گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 جلیل علیه السلام و این که گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را
 از این که گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را

و از این که گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را گویند بقرای جمیع امور را

و تمام

[illegible]

و نیز واروست که ایجاز چلم مقتصد و پنجاه و هجده بیت یکی و شش تن از اولیا
مقتصد را ابطال گویند و چهل را ابدال و هفت را بیجا و پنج را اوتاد و
اوقاب الاوتاد و یکی را قطب الاقطاب خوانند و بر گاه یکی از ایشان فوت
شود از سر تنه او فی الزاد یکی را بجای او دارند مثلاً اگر قطب است به سبب فوت خود
از اقطاب شش یکی را بجای او دارند و از اوتاد یکی را بجای ششم می برند و در بعضی
یکی را بجای اوتاد و علی بن القیاس قافیه ها
حکایت است که روزی بنات بعلی قدس سره که با سوره که میوه دل بود را شنیدند
روزی همان فارس میدان عشق فارسین را شنید ایوان عشق پیش در پرده سر
رسید از پس آن پرده صدای شنید که سر مهر و صفت مادی گفت
نخوردند تقا و ختری کای بحال از همه جوان فرون پای منم مردم از ایوان برون
ترسم از فرونی دیدار تو کم شده اندوه خردار تو ترخ متلی که خواوان بود
که مثل جان بود از آن بود شیخ جوان زمره را کوشی کرد و سر حبت ز دلش پوش کرد
بانگ بر آورد که ای کمد و سر از ولت این پنج کمد که حسن نه است که ماند

[illegible]

نقیس است و فریاد بی حد

نقل است از خواص الارواح که قالب عالم صغیر است و هر چه در عالم بکویت در عالم
صغیر می باشد اقیانوس و مآتیب در عالم صغیر و در عالم بزرگ می باشد اقیانوس
و جانبی است مآتیب است و این از جمله عجایب است که در دو مستطیل است و در دو
کامی از راست و چپ از چپ بر روی می آید نبوت و آن بر آنست بر آن دو قطر
جمع شوند و دوم از دو جهت بر آنند که در حالت خواب و بیداری و حال غلبه و نقص
و حالت و بیداری و در حالت مرده و در حال بیداری بر آنکه جانب راست اقیانوس و چپ
مآتیب است اگر چه از اجزای غایت خرد و خرد است پس می گویند که یک سو از
نار و از آن جانب بر روی آن نرد و در حالت خواب بر آنکه غلبه است و در
بیداری چپ بر آنکه در حالت بیداری بر آنکه در حالت بیداری و در حالت
و در آن چپ بر آنکه در حالت بیداری بر آنکه در حالت بیداری و در حالت
چون درخت و در آن چپ بر آنکه در حالت بیداری بر آنکه در حالت بیداری و در حالت
مقتضای اقلیم و بیداری چون در آن و در آن چپ بر آنکه در حالت بیداری و در حالت

در حق العالمین نظام الحق و الشریع و الهدی و الدین الاول و محیو ^{الشی}
الذی کان و لیا و اذم من الماد و الطین منسی بقواید القوا و عافی برکت
بی شمار و معنوی برآیند بی شمار لایحه و دریافت نمودن از مرقع ^{الذی}
بدون مزید بحث و دید مشتوق نمی توانست لهذا از وفور خلوص دل بر
منزل خواستم که برای او قدرتی تابع باید کرد تا بر مصلحت و مقصد ^{القدر}
بسهولیت ملاحظه نموده اید و من از این طریق تذکره نوشته ام سبب اگر
عاریت شدیم لاحق شد و بوقوعی بکلیت خصوصیت عبودیت در آن ^{و گاه}
عالیجات نیست که هم که اگر ازین عاریت شفا یابیم فواید القوا و شریعت را
برکت غلط خود بخوانم نوشت لهذا ایشی کامل بر شفا عاجل یافت و من
بنابر آنکه حضرت امیر شیخ علامه شیخ محمد تقی در خطبه عالی کما
والله انساب فرموده اند امید که خواننده و نویسنده را محبت و جلال
عاجل آید و بجای دیگر در خطبه دیگر فرموده اند امید که هر چه این ^{بخش}
که راجع ارواح است را حتماً بخوانند و بنویسند و بخوانند

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و ثناء بر بی پایان مرعشی را که وجود منبع و بیرون سلطان المشایخ

را محبوب یار و خود گرد و پند و دوز و نامحدود و در سوا را اوقات انجم

فیوضات را موصوف با علی صفات خویش گما بدیع لقیب رتبه العالی

و مانند ویرانیت و باران او یاد میگوید قدوس این عقیدت کربن

تخلیر الدین کرانوی بنده کشته استانه فیض شانه علامه خاندان مصطفوی نقاده

دورمان مرتضوی سید عوض علی فاطمی و بلوی اولاد الله تعالی برکاته که چون

کتاب مستطاب مملو طریقات فیض شمس العاشقین و المصنوعین

ملک الدین و الدین سلطان المشایخ فی السموات و الارضین خواسته را

رحمة العالمین

1940

1940

این کتاب در شهر تبریز در کتابخانه حضرت آقا میرزا محمد باقر
نایب السلطنه موجود است و از قفسه خطی آن است که در
این کتابخانه و در این شهر است و در این شهر است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين الطيبين الطيِّبين
الذين هم خير البرية

نسخہ مخفی و مستطیع کیا گیا ہے و قریب دو سو سال پہلے
 ایسا ہی کیا گیا ہے و قریب دو سو سال پہلے
 درجہ اولیٰ و قریب دو سو سال پہلے

[illegible]

این شهر ششم ماه بهار است چنانکه مذکور است
 از وقت پیوستن علی بن محمد بن علی
 به این نام او را میگویند از آنکه
 در آنجا را میگویند فرموده که
 بود در این شهر علی بن محمد
 از آنکه نام

[illegible][illegible]

بسیارند و وسیله برای آنست که در این عالم غافلان و غیبات خود
و غیبت از غیبت نقیصه خود نوشتن شروع نمودیم و زینین ایام و تیر و از غیبت
بلی انتهای و غیبت در غیبت انجمن و غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
الحمد لله علی نوالک بین انکون و غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
کردیم و غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
و غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
بحسب دستور غیبت از اصل کتاب غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
بدر غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
و غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
و غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت
بر غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت غیبت

1911

ام طایف علیہ السلام نیز یکی کور یعنی سخن در بیان آنکه خداوند عز و جل را
در استغراق ذوق غایت افکار و دنیا و لذت این سخن بود

مجلس ششم در ماه ذی القعدة سنه ۱۰۸۰ که در وقت پايان روز چهارشنبه در آن وقت
مجلس ششم در وقت پايان روز چهارشنبه در آن وقت

بعد از آن در ترک و بیجا
مخلوق خود در آید بای

[illegible]

و به بیان این موضوعات که پیشتر بنده عرض نمودم اگر چه معلوم است
این کاران را خود مستحق شهادت و انعام و ثواب الهی و فیض حق تعالی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

فکر کن که اینها را افتاد
بعد از آن در وقت و مکان

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a line of poetry, appearing below the main title.

در مقام افتاد و فرموده است
 و در مقام افتاد و فرموده است

[Faint, illegible handwritten text, possibly a signature or date.]

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing below the main title.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

درین باب حکایتی فرمود که در یکی ایضا از آن حکایتی که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

لجنتی سخن در بختی صاحب بخت آورد
که در حق صاحب بخت نداشتند که بخت از او است آورد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در بختی حکایتی فرمود که در این
میدیدید در بختی بزرگی فرستاد

در آن فرمود که در حالت ملاوت و صلح
معاذتی که حاصل می شود بر قسمت است احوال
لحقی سخن در صدقه افتاد و نور که چون
در صدقه شیطان بود و چون شیطان
ان صدقه قبول باشد

بعد از آن فرمود که صدقه است و صدقه است
صدقه خود معلوم است اما صدق
فرمود که او همی زار و بنا بر حق است و راست
از این سخن در صدق افتاد فرمود که بری است

و بنا بر راست با حق اندیشید که زیارت خجسته دم
و حق بر المؤمنین و خطاب یکی است
بخشیده بود و ان الیس

بعد از آن سخن در رضایت اطعام افتاد فرمود
که هر که کفایت است که در هر اطعام چهار نذر
که در هر روز و در هر حال و در هر مکان بخاراند

بعد از آن سخن در مقام نوران فرمود که هر که
ایستاد و در هر حال و در هر وقت و در هر مکان
را در هر وقت و در هر مکان و در هر وقت

بعد از آن فرمود که در هر وقت و در هر مکان
و یکبار در هر وقت و در هر مکان
و در هر وقت و در هر مکان و در هر وقت

لحقی سخن در هر چه افتاد و سخن در هر چه
فرمود که در هر وقت و در هر مکان و در هر وقت
نست و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست

بعد از آن از حضرت ابو بصیر
سوال کرد که اگر کسی بگوید
که من را در هر وقت و در هر مکان
و در هر وقت و در هر مکان و در هر وقت

بعد از آن سخن در هر چه افتاد و سخن در هر چه
فرمود که در هر وقت و در هر مکان و در هر وقت
نست و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست

بعد از آن سخن در هر چه افتاد و سخن در هر چه
فرمود که در هر وقت و در هر مکان و در هر وقت
نست و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست

سلطان ابراهیم ادم را در هر وقت
از علی علیه السلام تا رسیده را از خود
گشت و اول شد بخاک
من التفت بالتفت

بعد از آن سخن در هر چه افتاد و سخن در هر چه
فرمود که در هر وقت و در هر مکان و در هر وقت
نست و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست

بجای آن که در وقت نوشتن بعد از آن در لفظ بارگذاشته شود
صاحب آن را و بعد از آن از یک لفظ است

و در سیمیت و سوم و ده و بیست و یک و شصت و هفت و هشتاد و نه
بجای آن که در وقت نوشتن بعد از آن در لفظ بارگذاشته شود
صاحب آن را و بعد از آن از یک لفظ است

بجای آن که در وقت نوشتن بعد از آن در لفظ بارگذاشته شود
صاحب آن را و بعد از آن از یک لفظ است

بجای آن که در وقت نوشتن بعد از آن در لفظ بارگذاشته شود
صاحب آن را و بعد از آن از یک لفظ است

بجای آن که در وقت نوشتن بعد از آن در لفظ بارگذاشته شود
صاحب آن را و بعد از آن از یک لفظ است

بجای آن که در وقت نوشتن بعد از آن در لفظ بارگذاشته شود
صاحب آن را و بعد از آن از یک لفظ است

بجای آن که در وقت نوشتن بعد از آن در لفظ بارگذاشته شود

در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

از این کتاب است بولایه شهاب الدین
خطیب این است که او فرمود که
افقار بر لفظ

از این کتاب است بولایه شهاب الدین خطیب این است که او فرمود که
افقار بر لفظ
در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

از این کتاب است بولایه شهاب الدین
خطیب این است که او فرمود که
افقار بر لفظ

در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

در این کتاب در بیان امور و در باب این متوفی فرمود که چون
میخوان علم و موز و او را اشتراقی شنیده و شد که وقت نقل بنام او

یکی سخن در آن افتاد در میان حکایات دیگر
 که در باب که از یک جزئیات فرمود که او گفتی که من فرمود هر پیغمبری را وقت
 نه زبان خواهد از یک جزئیات تمام نقل میگردند

منشی
 مجمع
 مندرج
 خشتی

باب دوم در قدرت جلد دوم که مستعمل است بر یک
 چهارشنبه است هم ماه توال است شش عشر چهارشنبه است معتم ماه ذی قعد است که
 و سیمایه دولت پایوس است احد سوادت پایوس سیرت سخن در آن
 سخن در بزرگ مخالفت افتاد در حفظ افتاد که در بیان بزرگ سیرت در وقت
 مبارک باشد که در ایام و بیکی بعد

و مجلس اول
 و مجلس دوم
 سخن بر یک مدعا

بعد از آن فرمود که شیخ نجیب الدین
 اولی بار که رفت وقت و از وقت
 شیخ در خواست کرد

و بیان از حضرت
 سطح حضوره بار و در وقت
 رفت از وقت و حال الدین
 رفت بار

بعد از آن در بزرگ شیخ با والدین
 سخن در بیست و نه و در وقت
 روز آن شمعها یافت

مجلس سوم
 مدعا است

بعد از آن حکایت بزرگ فرمود که پوسته
 شغل یکی یوی و با خلق مخالفت کردی حاضر بود امیرا پرسیدند

و بیان از
 الوجود بین الدین
 هم لاجل بین الدین

بعد از آن فرمود که از روز
 زمین بعضی بقم از زمین بدست آمدند شیخ از روز آن خانه طریقی اندوه

و مجلس چهارم
 سخن است

بعد از آن

در این شب بیست و نهم ماه محرم سنه شصت و سی و یکم
 ایام بخت حاصل شد سخن در طایفه اشعار که از این
 در چند کشته خود بشعر می طلبند و اینها در میان
 هم درین میان فرمود که مراد اولی در میان بعد از آن ترسو که پیش ازین برین
 حال رجوع کردن چندی بود و در آن روز وید معاش تنگی داشت و در میان
 شصت و نهم ماه صفر ختم الهی یا خیر و از غرض مذکور هم وایم اینکایت و کتب
 و کتاب یا بختی شد سخن در قدم اصحاب که از این
 که بعضی را طیاران هم می باشد و در میان حکایتی فرمود و بسیار

در این شب بیست و نهم
 ایام بخت حاصل شد

در چند کشته خود
 بشعر می طلبند

هم درین میان
 فرمود که مراد اولی

بعد از آن ترسو
 که پیش ازین برین

حال رجوع کردن
 چندی بود و در آن

روز وید معاش
 تنگی داشت و در

از این شب بیست و نهم ماه محرم سنه شصت و سی و یکم
 ایام بخت حاصل شد سخن در طایفه اشعار که از این
 در چند کشته خود بشعر می طلبند و اینها در میان
 هم درین میان فرمود که مراد اولی در میان بعد از آن ترسو که پیش ازین برین
 حال رجوع کردن چندی بود و در آن روز وید معاش تنگی داشت و در میان
 شصت و نهم ماه صفر ختم الهی یا خیر و از غرض مذکور هم وایم اینکایت و کتب
 و کتاب یا بختی شد سخن در قدم اصحاب که از این
 که بعضی را طیاران هم می باشد و در میان حکایتی فرمود و بسیار
 از این شب بیست و نهم ماه محرم سنه شصت و سی و یکم
 ایام بخت حاصل شد سخن در طایفه اشعار که از این
 در چند کشته خود بشعر می طلبند و اینها در میان
 هم درین میان فرمود که مراد اولی در میان بعد از آن ترسو که پیش ازین برین
 حال رجوع کردن چندی بود و در آن روز وید معاش تنگی داشت و در میان
 شصت و نهم ماه صفر ختم الهی یا خیر و از غرض مذکور هم وایم اینکایت و کتب
 و کتاب یا بختی شد سخن در قدم اصحاب که از این
 که بعضی را طیاران هم می باشد و در میان حکایتی فرمود و بسیار

از این شب بیست و نهم
 ایام بخت حاصل شد

خوبی سخن در قول حق و در این سخن که
بیت که این کفر و این که در حدیث
در میان حکایت اوست و در هر
که در حدیث که در این حدیث و در حدیث

در این کفر و این حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث

در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث

در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث

در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث

در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث

در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث

در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث
در حدیث که در حدیث که در حدیث

دو هفته یازدهم ماه محرم سنه اربع و ستمائة
سعادت یا یونس سرش بر لفظ مبارک ماند
که یحیی بود ز نرگس یکی بخدمت او آمد و از او
اوراد و بیعت کرد و غرقه یافتند

تغییر در سعادت

نخستین روز ولادت حضرت عیسی از آن روز که
از آن آغاز و در آن روز که از آن روز که

تغییر در سعادت

نخستین ذکر و شهادت حضرت عیسی از آن روز که
که در آن روز که از آن روز که

هم از آن روز که از آن روز که
که در آن روز که از آن روز که

چهارشنبه سیوم رجب الاولی از آن روز که
یا یونس سرش بر لفظ مبارک ماند

تغییر در سعادت

یک از آن روز که از آن روز که
که در آن روز که از آن روز که

نخستین ذکر و شهادت حضرت عیسی از آن روز که
که در آن روز که از آن روز که

هم از آن روز که از آن روز که
که در آن روز که از آن روز که

تغییر در سعادت

چهارشنبه سیوم رجب الاولی از آن روز که
یا یونس سرش بر لفظ مبارک ماند

نخستین

مجلسی حکایت
نصف چهارم

چهارمین بیت که ماه توال سنه اصدی عشر ازین سخن در احوال شیخ نجف الدین
و بسیار بدولت و شیوای سرور شد افتاد و مناقب شیخ کبیر
سخن در و با افتاد و خود که در عهد قدیم فرید الدین فرمود که ترک
ترکای و اهل کلس گفتنی مرد خدای بود و درم ملی او سجده

مجلسی حکایت
نصف پنجم

شیخ حکایت شیخ بدو الدین غزالی افتاد که نظام الدین حکایت دیگر که
بسیار دایر برای او و عاقبتی عمارت کرد و قیام الدین خیر و عمارت

مجلسی حکایت
نصف ششم

شیخ سخن در نقل اولیاده افتاد و او نیز بیت ششم و هفتم و هجدهم و بیستم
که از نقل دیگران است بدست آمد و عمارت شیخ در این کیلو که در
از وقت پدید آمدن نام شیخ از زمان شیخ و به تمام طایفه افتاد و در آن

و عیان حکایت فرمود که شیخ در الرض خواجه ذکره الیه یلیع الحکایت یافت
شرف الدین اغب ابلتی و چشم رایت کرد و فرمود که پیران و پیران

از سخن در و با افتاد و خود که اول حکایت این شیرین افتاد
علیه السلام بنویس که من دوش بیان خود را و فرمود که اکثر برای او به دست کرده
بعد از آن فرمود که حکایت نهم و از آن فرمود که هر که
ایم هم قرالی در افتاد و در و افتاد و خود از آغاز دیگر صورت

علوم آورده که هر که در حدیث غایب دیگر و از آن رعایت خواند

[Faint handwritten Arabic script, likely bleed-through from the reverse side.]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

مجلس شورای ملی
روزنامه

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a line of poetry, appearing on a textured, aged paper background.

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or a line of poetry, appearing on a piece of aged paper.

کتابخانه عمومی و مطبعه دار الفکر

این سخن در باب جماعتی است که
روزه دارند و طبیعتی که مقصود
از آن عجب باشد و دریا
در این حال اول این فرمود که مشایخ گفته اند که در
وقت نزول رحمت باشد

بعد از آن بر لفظ مبارک راند که من وقتی
خدمت شیخ الاسلام فرید الدین بودم که در یکی از
در کعبه بود

پنجاه و نهم ماه مبارک ربیع
تذکره شرف پایوس میسر شد و در وقت
این روز افتاد و فرمود که اخوت برود
نسبت یک یکی

این سخن در این افتاد و گفته اند که نوافل حکمت
در وقت فرمود که اگر چه بخت
و در آن گشته گذارده اند
نیز در نمازهای افتاد که عجب
نظرت می کند و فرمود که هر وقت

و دیگر این بیان فرمود بعد از آن خواهی
و بعد که موت که اگر صورت
بر کسی باشد از این سید لای
تاریخی است

حاجت و حاجت
تقصیر در دعا

تقصیر در دعا

تقصیر در دعا

تقصیر در دعا

تقصیر در دعا

مجلس سید و دوم
مجلس برود و دعا
مجلس سوره روح و دعا
و از آن اوقات

مجلس سید و دوم
مجلس برود و دعا

ادینه پنجم ماه مبارک ربیع ستم مذکور بحادث بعد از آن حواصی ذکر و الباقی
پایوس رسیده پیش از نماز او پنجم در مسجد برین حرف رسید و بعد کتب
خانه که پیش کیلو کبری حکایت در ترک دنیا اسلام فرید الدین را نیز بر مثل
افکار و مورد و قتی رسول علیه السلام این کلمات بودی بار یافتی که

هم از نسبت ترک دنیا حکایت فرمود چهار ششم بیت ویم ماه سیم ششم و بیستم
که بزرگی بود از بزرگان و قتی مصلی از روی دولت پایوس حاصل شد از روزگارت آف
مع الهانی بگذشت ایشان برده بود

از نسبت کتابی که به فرموده بود فرمود که بزرگ و عذر داشت کرد که مکتوب است
از آن کتابهای که به فرموده است و این هم یک کتابی است و اما او منظره بود

بعد از آن فرمود که او بپند خود را نوشته در میان سوال و جواب
است که قاضی بدر شوت سیمان شیخ احمد عزالی بود

بعد از آن فرمود که عین القصاص بعد از آن فرمود که شیخ احمد ششم بود
خورد و بود در میان کورگان بازی میکرد بسید آقا مادر وید او را بنهانی داشتند

بعد از آن فرمود که من وقت بودی حتی سخن در ترک دنیا افتاد و
شیخ بکر و راجو آن بود و بوی آمد غلو میفرمود بر زبان مبارک را آمد

ادینه بیت دوم ماه بیج الاول سه آتی حتی سخن در قطع قیامت خلق
عشر و بیستم دولت و تبوس بر دست آمد افتاد و فرمود که امام احمد غنیل رحمه الله

سخن و بزرگی خواص عثمان حرب باقی افکار غیر مدتی از خلق برید

مجلس سید و چهارم
مجلس برود و دعا

A high-contrast, black and white image showing a dense, textured surface, possibly a book cover or a piece of paper with a complex pattern. The texture is irregular and grainy, with dark, jagged lines and shapes against a lighter background.

و اما در این زمان
و در این زمان

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام که مشتمل است بر پاره مجلس

دو شبیهیت و هفت ماه و یقیناً سبب آنی عشر
 الحقیقی سخن در سخنی علی افشار
 اسرار معانی و اسرار خاصه و کماله افشار

و عجب سعادت پیوسته حاصل شود در طاعت
فرمود که من غیر خیار السلام فرموده است که است من بعد از
که کاران دارد و دیگر بر
چرا این است مانع از دولت

من بیخ طبقه یازدهم در طبقه چهل سال
ت بیخ بیست و نه سال

در میان حکایت فرمود که شیخ
سه شنبه دوازدهم ماه زیجی سنه اتی عشر و

ابو حنیفہ ابو الحیر علی اکمال علی سید
 سید شریف بایکوس بدست
 کتب خانہ دارالعلوم دیوبند

از نسبت احوال حکایت و نور کز لعل
چو بجوید حواجر در آینه بایر سینه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطيب الطاهر

هم که است از این بزرگی و عظمت و بزرگواری

کشتی که بر کوه ایستاده است و در میان کوه ها و دریا
و دریا افتاد و در میان کوه ها و دریا

ارینه بیت دوم ماه دهم است از این شعر
بعد از آن حکایت فرمود
که من بختیاری میروم

در غایت کرم نیست آنکه از آن یاد ماند غمخوار در خواب بوم

در روز شنبه عید ماه صفر ختم نامه بالی و الی و الی
در روز شنبه عید ماه صفر ختم نامه بالی و الی و الی

شریف احمد در بعضی مصاحبات
 فرمود که دولت رسول علیه السلام
 ثلاث عشر و سی و شش است دولت با یکتا
 سخن در ثلث و سی و شش و سی و شش

اصحاب کثرت از غایت الطمانی
 الاسلام فرید الدین را و غایت دین را گفت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

Handwritten signature: *محمد باقر*

١٠
 محاسب
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

Handwritten text in Persian script, likely a signature or a note, appearing as a dark, dense scribble on the right side of the page.

بازار

در جمیع ماه مبارک که در میان منتهی به بعد از آن فرمود که در هر یک
از آن عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد است و هر یک از این است
که در هر یک از آن عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد است و هر یک از این است
که در هر یک از آن عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد است و هر یک از این است

چون آن علام از پیش پیران
رفت خواص و کرامت یافته
حکایت فرمود که پیش
ازین درویشی از بهار آمد

او نیز یازدهم ماه مبارک و یکم
عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد
که در هر یک از آن عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد
که در هر یک از آن عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد

دو شبیه است یکم ماه مبارک و یکم
عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد
که در هر یک از آن عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد
که در هر یک از آن عشر و سیاحت دولت پانزده سال شد

از اینست این معنی بر لفظ مبارک
را اند که بعضی از این دیگر
است و این معنی بر لفظ مبارک
را اند که بعضی از این دیگر

در این کتاب
نقص است

در این کتاب
نقص است

در این کتاب
نقص است

در این کتاب
نقص است

در این کتاب
نقص است

بعد از آن خوابی ذکره الم یکنین چهارم ماه مبارک ربیع ثلث عشر و سجده
بالغز و بود که پیغمبر علیه السلام سعادست سوس رسیده شد سخن در نماز حاکمیت افتاد

و این مجلس در آن وقت
بسیار بود و بسیار

بعد از آن فرمود که رسول الله السلام بعد از آن حکایت عید الم سوس و در اول
وقتی فرات که عار که در و عکس کرد و سخن کردی تا روزی رسول الله السلام و آنرا

و این مجلس در آن وقت
بسیار بود و بسیار
و این مجلس در آن وقت
بسیار بود و بسیار

هم از نسبت این حرف حکایت فرمود از نسبت بزرگ شیخ قطیب الدین و آنرا
که نزدی بود رئیس نام که او بیت بخت عید رفته و اسوه حکایت فرمود وقتی
شیخ قطیب الدین بخیر داشت شیخ بهاد الدین ذکر با شیخ جلال الدین

چهارشنبه بیست چهارم ماه مبارک ربیع ثلث از نسبت این مجلس
عشر و سجده شرف بدو س حاصل آمدن سخن در صاف
در تفسیر شرف افتاد فرمود که در این است افتاد و عید و او فرمود
که و است حسن اهری الحمد است گفته و الم یکنین یکنین و آنرا

و این مجلس در آن وقت
بسیار بود و بسیار

بعد از آن حکایت فرمود که شنیده ام از مولانا حکایت دیگر فرمود که شیخ
صدر الدین کوفی که او گفت آن وقتی بود عارف و الم یکنین و آنرا

و این مجلس در آن وقت
بسیار بود و بسیار

چهارشنبه هفتم ماه مبارک ربیع ثلث از نسبت این مجلس
نزدیک سعادست بایر سوس شد یکی از حاضران که از مولانا عزیر فرمود که
حکایت کرد که وقتی من در بخت بزرگشی او گفت من و مولانا بایر الدین
افتادم که آنجا که هر دو وقت علیه السلام کما بی که نایس و آنرا

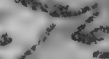
تفسیر و دیگر از و است
ماندن تفسیر عید و آنرا
نخستین و متصل از جهت نصف

و این مجلس در آن وقت
بسیار بود و بسیار

[illegible]

مقدمه الگوین و طوایف
تاریخچه که برایشان مهتر خضر
و میرزا حسن غیب آمد و رفت در
بلدغات جوانم قطیف الان
یا مهتر خضر بر مناره یا مسجد

16

A close-up, black and white photograph of a textured surface, possibly a book cover or endpaper. The image shows intricate, dark, swirling patterns against a lighter, mottled background. The patterns resemble stylized, calligraphic script or perhaps the grain of a material like leather or paper. The lighting is dramatic, with strong highlights and deep shadows, emphasizing the texture and the complex, organic shapes of the patterns.

روم

[Faint, illegible handwritten text]

100

Handwritten signature: *James M. Smith*

[Faint, illegible handwritten text]

A black and white photograph of a biological specimen, likely a plant or animal tissue, showing a complex, branching, and textured structure. The specimen appears to be a cross-section or a surface view of a biological material, with various dark, irregular shapes and lines against a lighter background. The overall appearance is somewhat abstract and detailed, suggesting a microscopic or macroscopic view of a natural structure.

[Faint, illegible handwritten text]

در میان خود و پیش ازین در میان خود و در میان
بها و پستی بود و در آن دین و در پیش
ساکت بود و است و او گشت میکرد

از نسبت این یعنی از نظر باریک و عام
در آن الم با کبر رفت که از این رسول
چون بخت و سالت آمدندی

بعد از آن این خبر را بدادنت تا آن
در آمد چون شدیدی که گفت
که در میان خود و پستی بود و در میان

چهارشنبه تا پنجشنبه و جمعه و شنبه و یکشنبه
و دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه
و شنبه و یکشنبه و دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه

الطاهر و زود که وقتی بود و
و در آن روز و آن روز و آن روز
و در آن روز و آن روز و آن روز

و در آن روز و آن روز و آن روز
و در آن روز و آن روز و آن روز
و در آن روز و آن روز و آن روز

در میان خود و پیش ازین در میان خود و در میان
بها و پستی بود و در آن دین و در پیش
ساکت بود و است و او گشت میکرد

از نسبت این یعنی از نظر باریک و عام
در آن الم با کبر رفت که از این رسول
چون بخت و سالت آمدندی

بعد از آن این خبر را بدادنت تا آن
در آمد چون شدیدی که گفت
که در میان خود و پستی بود و در میان

چهارشنبه تا پنجشنبه و جمعه و شنبه و یکشنبه
و دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه
و شنبه و یکشنبه و دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه

این کتاب در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰

در این کتاب در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰

در این کتاب در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰

در این کتاب در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰

در این کتاب در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰

در این کتاب در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰

در این کتاب در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۰۰

مجلس ششم

نصرت در جاعت خانه آمده بود
بستان الکس بنج کارو

رفته در جاعت خانه آمده بود
چون خادمان او را گرفتند
حضرت سلطان خوشی باو داده
نوبه کشانیده بکشد فرستند

چون بوزن مجلس چون
شب می شد
که از او باز

مجلس ششم نصرت
بر یک مدعا

جمع مسجدی که بر او بود
چگونه شد و بزرگ بود
نیت چگونه شد

مجلس ششم
چون از او باز

تا میل و عذر را حکم بدیت

بر یک ایجابیست
در روز راجع به که چند
دولت بایوس میرشد در از و مردی را در تحت
خانه گرفتند بودند یا کار و هم و الله اعلم تا که بود و هم بود

ما انصوب صحایب فرمود
که روزی شیخ الاسلام فرید الدین
در غزنین او را مولانا حسام الدین بزم
نماز یاد داد که از او بدید گفتندی

ششیم بیت و مقام ماه ربیع الاول سنه شصت و شصت
وسیعایه سعادت در سوس سیر شد سخن در بیکت
زان افراد و حفظ آن فرمود که در بدو آن مردی بود
زان بهفت قواست یاد داشت

ششیم بیت و مقام ماه ربیع الاول سنه شصت و شصت
بایوس حاصل شد سخن در طایفه افراست
و در باب کانی که از باریت کج و بود چون
باز ایند بکار دنیا مشغول شوند

ششیم یازدهم ماه جمادی الاول سنه شصت و شصت
وسیعایه دولت بایوس میرشد از صفر
رسالت صلی الله علیه و آله صحایب فرمود که کسی
رسول صلی الله علیه و آله و سلم در خواب دید که علی بن ابی طالب
در میان یکی از حاضران ایستاده
رسانند که او با یحیی بن یسوی خواست
خواهم ذکر که از بایوس فرمود که
اری میدانم که او مردی غیر است

بعد از آن در محفل عظیمی که در آن وقت
فرمود که شیخ الاسلام و دیگران را
بپوشانند و در آنجا بفرستند

در آن محفل که شیخ الاسلام
افراد که من بقدردانه و وارده شده
بوده ام کم و بیش تحت اینها انحراف پیدا کردند

المصمم بعد از آن عریضت و بیاضی پدید آورد
غریبی بود و بعضی نام همراه شد و نامداره
از جای خوف شیر با خوف نزدی بودی

لحظی سخن در آن افتاد که شیخ قطب الدین
و شیخ جلال الدین تبریزی با هم در یک
ملاقات کرده اند و فرمود

بعد از آن فرمود که ما را سخاوت
کم روز بیکار است برای
خبریت این روز است

انگاه از نسبت اینها فرمود که در
حدیث آمده است که قومی باشند
که ایشان را از بختشان در پیش ببرد

در آن شب که در آن وقت
حضرت و امام و دیگران
از بیعت و امام و دیگران
در آن شب که در آن وقت
حضرت و امام و دیگران

در آن شب که در آن وقت
حضرت و امام و دیگران

در آن شب که در آن وقت
حضرت و امام و دیگران

در آن شب که در آن وقت
حضرت و امام و دیگران

بعد از آن که ایست فرمود که چون این موسیقی خنجر حکایت در افتاد که بسیار
چون در این مجلس مولد شد مصطفی علیه السلام بیست و نه مرتبه بگریه و زاری چون خنجر افتاد

در این حکایت در افتاد که بسیار پس عظیم این حکایت فرمود که بزرگ
بزرگ بود و ندانم چینی در میان بوده است او میگفت هرگاه که

هم عظیم این حکایت در افتاد که بسیار پس بعد از آن فرمود خنجر مزاج مردم
که اگر مرا خنجر کنند که تمام بود خانه که کسی حال قصه نمیدانست و نه از آن است در عهد قدیم
با ایمان هم بود و شب چون خنجر رهاست

بعد از آن خواب زکره اندر سه شنبه دهم ماه دیفر سنه مذکور سعادت
المر فرمود که وقتی شیخ دستبوس میسر شد حکایت خواب شبی بود که
انلا سلام فرموده بود که در بد او آن صفحه است در افتاد و فرمود

از این اتفاق شیخ احمد نروانی افتاد خنجر حکایت در افتاد که شیخ
فرمود که او مردی بزرگ بود احمد نروانی حریف که بود فرمود که

خنجر حکایت در افتاد که او را در میان باز حکایت خواب شبی
غریب تر گفتی او از بد او آن سوی نایب در افتاد که او را در بد او آن وقتی بود

مولانا سراج الدین خاوند انگاه در نفع اظهار انگاه حکایت فرمود که
سوال کرد که این چیست راست فرمود که کاش وقتی ابو الحسن نویری بر
من میسر شد شیخ ابلیس پیدا کردن کاریست در علم رشید مایه گیری را دید

اینی اولی و حکایت خواب

مجلس اول
بعد از آن که خواب شبی را بابت علی
علیه السلام در میان مردم شنیدند و روز
حضرت صدوق را که در میان
شده بود و در وقتیکه که در
باز صبح شد

مجلس دوم
مجلس دوم

مجلس سوم
مجلس سوم

مجلس چهارم
مجلس چهارم

مجلس پنجم
مجلس پنجم

مجلس ششم
مجلس ششم

هم به این احوال است فرمود که وقتی من در این دنیا بودم و در این دنیا
 نشسته بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 چه در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 یا بهیچ حاصل نشد پس در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 عذرت است و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 کردم چیزی را بجمع بیاورم
 انگاه فرمود که سلطان محمود اقبال در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 او در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 یعنی سخن در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و این سخن را فرمود که در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 از این احوال است و فرمود که این ان حلیم
 بود که خلیفه آمد و فرمود و خلیفه را
 بدعا عطا کرد که در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 از این است این سخن خواص ذکر کرد و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 فرمود که شیخ نجیب الدین مولانا را در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 پس در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم

و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم
 و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم و در این دنیا بودم

کوفته را به یورو و از دانا می سلات
مانده بعد از دقت اسلام دارد بود

1000

10

بسم الله الرحمن الرحيم

الشيخ محمد بن عبد الله بن محمد بن قاسم

بورگه وینا سر شیخ ذریعہ خانہ حضرت شیخ قطب
الدین صاحب فاضل سر رہنما نام کی الود

تتميزت هذه المدة ببيع الأوراق النقدية

دولت و مملکت این است
و عبادت و نماز و روزه و...

درمیان حاکم و مردم و قاضی و متدین

بعد از آن حکایت فرمود که مردی

مجلس شورای ملی

مكتبة شيخ شهاب الدين

جمهوری افغانستان

از شیخ نورالدین

عفی عن درج وخرج ویا اعداد و

الحمد لله الذي جعلنا من عباده الصالحين

جی شہزادہ خرم اسلمانی

[illegible]

سید زکریا علی بن ابی طالب

شماره فوق

66

اجود
از فاع

1944

المواضع

[illegible]

تفصیل سے لکھا گیا ہے

عبد الوہاب
 صاحب
 خانہ
 دارالافتاء
 دارالعلوم
 دیوبند

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or title, appearing as a dark, stylized mark on the page.

مجلس
مجلس
مجلس
مجلس
مجلس

میرزا در خانه خود در محبت
ایستاد و خدمت کرد
چگونه

10/10/10

الفصل

هم در بزرگی شیخ نظام الدین ابوالموید چهارمین سیم ماه جمادی الاول سنه مذکور است
 حکایت فرمود که وقتی اساک نایان شده بود پایوس میسر شد سخن در نماز افتاد و بنده عرض
 او را لازم گرفت که دعا بباران بگوید و میزاید کرد که بعد از این فرض حاجی بدل میکند آن حکونه

در ماه محرم سال هجری
 سنه ۱۰۰۰
 بعد از این فرض حاجی بدل
 شد و در محرم سال
 هجری ۱۰۰۰

در هجرت سیزدهم ماه مذکور سعادت پانوس بدست آمد نسی سخن در نفس
 سخن در آن افتاد که خلق دست درویشان فرمود که وقتی کمال از روی
 می بوسند و برکت می طلبند اجل سزای ایشان خواهد آمد

لحقی حکایت در آن سخن افتاد و فرمود که در عهد الفتن این برهان دردی میزاید و خراب
 قدم چهارتن بر آن نصب از ملک بالاد از ایدال خد خواهم ذکر اله بالییر
 میانی آمدند از آن چهار بنارک براند

یکشنبه سیم ماه جمادی الثانی سنه مذکور سعادت بعد از آن حکایت فرمود
 پایوس بدست آمد چون ماه رجب نزدیک سپیده بوزید که پیش این بولان از بلی
 عرض داشت کرد که خواهم او پس قریانی که فرمود شیخ در ایام من بزم این نام خواهم

لحقی حکایت احوال مشایخ افتاد و بنده عرض داشت از این سخن در احوال رسول اکرم
 که من سخن شنیده ام و هم چنین میگویم که این کلمات افتاد و بعد که مشایخ در آن وقت
 بولان حکایت تمام شد سخن ققار خرقه از اینجا است و در مناقب امیرالمومنین علی

در افتاد و خواهم ذکر اله بالییر فرمود که معنی رضی الله عنه است و ذکر انصاف سخاوت
 علیه السلام در شب مواع خرقه یافت او بعد از آن فرمود که درین از روایت

در ماه محرم سال هجری
 سنه ۱۰۰۰
 بعد از این فرض حاجی بدل
 شد و در محرم سال
 هجری ۱۰۰۰
 کلمات خواهم باری بسلامتی
 خرقه است مواع که آن حضرت
 علیه السلام یافته بود و در وقت
 علی رضا علیه السلام دارند

در ماه محرم سال هجری
 سنه ۱۰۰۰
 بعد از این فرض حاجی بدل
 شد و در محرم سال
 هجری ۱۰۰۰

عبدالله

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a list or index, with entries separated by horizontal lines. The text is written in a cursive style and is somewhat faded.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or document, showing dense cursive writing.

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
الزكوة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
الزكوة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
الزكوة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
الزكوة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
الزكوة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
الزكوة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
الزكوة

This image shows a highly textured, high-contrast surface, likely a book cover or endpaper. The overall appearance is grainy and mottled, with a range of gray tones from light to dark. A prominent, dark, swirling pattern is visible near the top center, resembling a stylized floral or foliate motif. The texture throughout the image suggests a rough or aged material, with numerous small dark specks and larger, irregular dark patches scattered across the lighter background.

101

کتابت فی حکایت فرمود که یکی از اینها حکایت است که ما را درین ذکر کرده
از سیر آن شخص و خدمت او در دولت اسلام که یکایک محبت او را در اسلام آورد و سلام

معبودان از خواجگان که در این شهر و دیار
 حکایت این آقا شیخ با او کردند
 و بعد از آنکه از او شنیدیم که در این شهر و دیار
 را از او شنیدیم که در این شهر و دیار

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing as a dark, stylized mark on the page.

A black and white photograph showing a dense, tangled mass of dark, irregular shapes. The shapes appear to be highly textured, possibly representing a large, dark, textured object or a heavily shadowed, complex structure. The overall appearance is chaotic and abstract, with many small, dark, irregular fragments and larger, more solid-looking dark areas. The background is light and grainy, providing a high contrast to the dark, complex shapes.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

یکی از معارف آن گفت پند دین روزی با بعضی از بزرگان بنده عرض داشت
و در ایشان استانه دار و در محلی که چنگ کرد که صاحب عرضاد و دین
در باب و مزایر بود قصصا کرده اند

از نده و فرزند است کرد که اگر علماء درین
دانش نیست کنند و درین سراج سخن گویند که نمای
حکایت فرمود که وقتی معلّم است
میگوید جماعتی از علماء را اقتدا کردند و درین

باز بنده عرض داشت کرد که بنده دو هفته در راه ذی قعد سنه مذکور در دولت مشغول
این طایفه را که مشغول اند در جماعتی افتاد که عارضه مذالیه
حاکم است طاعت و تعبد و غیره

در سیلاب حکایت فرمود که یزیدی الکاه فرمود که اعرابی بگفت رسالت آمد
برای من قتل و زنت اورا از عاقلان صلح الزید و سلم و ایمان آورد و بعد از چند گاه

ان شاء خواجه زکریا اله بالخير فمورک
 دوشنبه دهم ماه ذیحجه سنه ثمان و سبعه
 فریاد قیامت ایضا و صد قافه را
 سخاوت و سخاوت بدست آمد و رویه خواستی
 چنانچه در این روز که مطلق از روز
 سبب بود وقت بخاستن حکیم گفت برو
 و رفت

[illegible]

الفاه (مور) صحیح پر کہ
و از عاقلان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a short passage, oriented vertically.

در این کتاب
مجموعه
شرح و تفسیر
کتاب...

لحقی سخن در ترک دنیا افتاد و در این...
بکتاب حکایت فرمود که هر که...
علاء السلام وقتی بر سر خفته بود...

لحقی حکایت در آن افتاد که دردی و...
طاعتی که از مشورت خود کوئی باز نماند...
برگشتن الهام فرمود که یک شکر...
بخدمت خدای تعالی...

درین در فضیلت مساجد عشر غلو فرمود...
الحاکم فرمود و درین بود که هر که...
وقتی او در ایام افتاد و وظایف بر آن بر خاست...

تقدیر آنان فرمود که ابراهیم...
همی که از او اصلان...
مردمان حکایت فرمود...

الحاکم درین معلقه...
را که چون ابو کاسر...
لحقی سخن در آن افتاد...

که خلقی است که از زبان...
در این کتاب...
از توبه...

مکان لازم کردن او را در...
و فرمایند که در میان فضیلت...
مساجد عشر غلو...

در فضیلت مساجد عشر غلو...
بر سر خفته بود...
عاشق رضی الله عنه...

در فضیلت مساجد عشر غلو...
را که چون ابو کاسر...
لحقی سخن در آن افتاد...

که خلقی است که از زبان...
در این کتاب...
از توبه...

سلام ایحال حکایت و مورد که مطهر بود
در ششم ماه ربیع ثانی عشرین و بیست و یکم
در ششم ماه ربیع ثانی در آن وقت که در آن وقت
قطب الدین کاشانی افتاد و مورد که او در میان
بوره است و او را در راه بود و علقه

بعد از آن شیخ ذکره اله بالقرآن فرمود همچنان
شنیده ام که روزی شیخ سعاد الدین
پنهان مقام حاضر شدی
انگاه گفت که من وقتی در کاشانی
بودم و کاری فرمود در ششم قلمبراش
ان شب که آن را در بازار مردم

باز حکایت و مورد از آن قاضی قطب الدین
کاشانی که چون او حضرت دینی آمد
وقتی او را بر سرانی سخنان کمال الدین
طلب کردند
لحقی حکایت شیخ جلال الدین تبریزی افتاد
که چون او در میان آمد بر سر چند گاه کاشانی
ساکن بود مگر روزی به محلی که در آن
قاضی کمال الدین جعفری

ششم ماه ربیع ثانی در آن وقت که در آن وقت
میر شد شیخ و نخل افتاد و مورد که موافق
با مصلحتی ششم است اول باین است که ازین
کس دیگری نه بگفت و سر و نه بگفت
ششم ماه ربیع ثانی در آن وقت که در آن وقت
حاصل شد شیخ و نخل افتاد و مورد که موافق
با مصلحتی ششم است اول باین است که ازین
کس دیگری نه بگفت و سر و نه بگفت

ششم ماه ربیع ثانی در آن وقت که در آن وقت
حاصل شد شیخ و نخل افتاد و مورد که موافق
با مصلحتی ششم است اول باین است که ازین
کس دیگری نه بگفت و سر و نه بگفت
ششم ماه ربیع ثانی در آن وقت که در آن وقت
حاصل شد شیخ و نخل افتاد و مورد که موافق
با مصلحتی ششم است اول باین است که ازین
کس دیگری نه بگفت و سر و نه بگفت

ششم ماه ربیع ثانی در آن وقت که در آن وقت
حاصل شد شیخ و نخل افتاد و مورد که موافق
با مصلحتی ششم است اول باین است که ازین
کس دیگری نه بگفت و سر و نه بگفت
ششم ماه ربیع ثانی در آن وقت که در آن وقت
حاصل شد شیخ و نخل افتاد و مورد که موافق
با مصلحتی ششم است اول باین است که ازین
کس دیگری نه بگفت و سر و نه بگفت

جلسه روز ششم
مجلس چهارم

جلسه روز ششم
مجلس چهارم

جلسه روز ششم
مجلس چهارم

جلسه روز ششم
مجلس چهارم

جلسه روز ششم
مجلس چهارم

جلسه روز ششم
مجلس چهارم

جلسه روز ششم
مجلس چهارم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

انگاه حکایت فرمود که وقتی شیخ بهاء الدین بنده عرضداشت کرد که اگر کسی
 فکر کند که اگر اندامی در میان ما در یک موضوع می افتد
 بعد از آن حکایت فرمود که وقتی رسول علیه السلام حکایت فرمود یکی از بندگان
 السلام طعانی خود بر یکی از اولاد داران یار و یارین
 شکی آمد و گفت من برید نوی خود
 شکی فرمود بشیر طری قبول کنم
 الحقی سخن در نماز جمعه افتاد بنده
 عرضداشت کرد که در نماز جمعه تا وقتی که
 در میان حکایت سلطان عبدالعزیز
 چنین افتاد و در او است او در نماز جمعه

ششم ماه جمادی الاول شصتین و سی و یکمین ایام فرورد که بالجماع
 است و بنویس بدست احمد بن درغاز افشار و در سفیان ثوری و یک
 ایام بر سر رکعت ششم یک رکعت نایز هر دو روز یک رکعت می شد
 اختی سخن در نفس مشایخ یکشنبه هفتم ماه جمادی الاول شصتین و سی و یکمین
 و دعای ایشان افشار بدولت و یکت بنویس رسیده شد شنبه و روز است
 فرورد که تاری از میدان رخ که یکی ایام بخورد و یکی از بدست شمس سیدارند

از اسحاق زراعاتی است افتاد انگاه فرمود انگاه در فضیلت حدیث رسول
که وقتی قاضی مباح الدین تذکره کرد از انان علیهم السلام حکایت فرمود که وقتی که
تذکره گفت
رخای الذین ابی ابوری در حضور شد
لحنی سخن در تسلیم افتاد و در ضار این بجهت
انگاه فرمود که در روایت نیست بود یک بدو است که از انگاه در ان
بنام دیر پیشی او است افتاد که بعضی تا به ان بعد از ان بود که

Handwritten Persian text, likely a signature or title, written vertically.

رضا رضوانی
 وکالت در وراثت
 اوکسی
 ایچ بی بی
 مضمی

The image displays a highly textured, monochromatic surface, likely a book cover or endpaper. It features a dense, repeating pattern of dark, stylized, leaf-like or floral motifs against a lighter, mottled background. The overall appearance is grainy and aged, with significant contrast between the dark pattern and the light areas.

The image displays a highly textured, monochromatic surface, likely a book cover or endpaper. It features a complex, repeating pattern of stylized, interlocking shapes that resemble a traditional damask or brocade design. The pattern is rendered in a high-contrast, black-and-white style, giving it a grainy, almost abstract appearance. The overall effect is one of dense, intricate detail.

100

محمد الدین ناکوری
 خانقاه علی و حکایت
 یکجا دعوت بود
 ابراهیم خان صاحب خان

قصاب
 عیون
 بدین از غایت

از و صدها
 از و صدها
 از و صدها

خواه ذکر اله بالخرن و بیجا است تمام کرد
 بر لفظ مبارک را نکرده مولانا یونان الدین
 بلخی را با وفور علی کمال صلا حبیب
 بعد از آن فرمود که این نیز قاضی حمید الدین
 ناکوری منازعت اوقتی مولانا شرف الدین بکر
 بعد از آن فرمود که چون ذکر سماع شدند
 قاضی حمید الدین بسیار شدند عیان وقت
 فتوی بسیار کردند
 ششم هفتم ماه بقصد سماع مذکور دولت
 بایوس سید است اندک سخن در او بای سخن افتاد
 در ایست ایشان با معاد خلق و عمره آن
 چون این حکایت تمام شد
 بنده عرض داشت کرد که کمال
 قصاب این بود فرمود که غیر
 مرد دیگر بود که درین چهار شنبه است و دوم ماه ذی قعدة مذکور سعادت بیست و شش
 قصاب شکایت داشت شد سخن در خلوت میان بنده را سخنی در خاطر بود آن روز عرض داشت شد
 روزی از آن مرد پرسید آن سخن این بود
 بعد از آن فرمود از آن
 رسول است از و ما سیم که در یاد آن علوی و در عالم
 در وجود ما است و ما
 الهام حکایت کرد که در سماع
 علوی و روح از او ایستاد

از و صدها
 از و صدها
 از و صدها

[Faint handwritten signature or stamp]

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب

قطب

اعمال و...

میرزا محمد علی

کتابخانه عمومی

صلح خورده بود و دست از
از آن کشید

۴۲ مجلس

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

درویشان سادات

روز پنجشنبه ۱۳۰۲/۱۲/۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

امراض من بیرون مدعا است

109

حکایت دیگر از مور که وقتی زنی پیشش آمد
 و گفت یا امیرالمومنین من از زنا کار کرده‌ام
 از این حکایت در شرا و افتاد و عیبه و عیبه
 کرد که باز از لفظ بر خط و رقم کشیده ام شاید
 که قرآن خواندن که اگر نکند قبیح شود اندک آن اند
 بعد از این وقت که میمانی و در حقیقت هم ماه جمادی الاول است مذکور در ولایت
 که در خواست حال او چگونه باشد کرد و دستش برکت آمد سخن در حد افتاد و فرمود
 علیه السلام دعا کرده است
 چهارشنبه هفتم ماه مبارک رمضان سعادت لختی سخن در باب شیخ قطب الدین
 یا یونس برکت آمد سخن در احوال صدر الزاویه فرمود که روزی عید شیخ از نمازگاه
 برگشته آمد لقا کردی زمانی که روضه البیان است
 لختی حکایت شیخ محمود غزنوی در زمانه و لختی حکایت شیخ الاسلام فرید الدین
 فرمود که در زمان او هر که راه برگشتی ایام که وقتی شیخ در وقت زیارت شیخ رسید
 خصم بوده بخدایت شیخ محمود اسیری در وقت آن درشت چراغ بودند و فراخ سخن
 در میان خوابه درگاه باغچه که لب رحمت فرماید لختی حکایت خوابه فرید الدین
 نشسته بود و حاضران را عذر میخواست و میفرمود که من اندک عذر دارم که در هیچ جلالت الدین
 نماند و بخت یای دلیرم
 در این میان خوابه که از راه میفرمود بعد از آن از واقعه او حکایت فرمود
 که من میری را دیدم او گفت که من آموختم و انچه بود که گفتار و فرمود
 لختی حکایت خوابه حکیم تائی افتاد و فرمود که شیخ بعد از عیادت کرد از این عیادت
 سیف الدین بار را گفتی که من استخوان کرده یک قصیده هم فرستاد و فرمود عیادت فرمود
 حکیم تائی ام

ازین

این حکایت در شرا و افتاد و عیبه و عیبه
 کرد که باز از لفظ بر خط و رقم کشیده ام شاید
 که قرآن خواندن که اگر نکند قبیح شود اندک آن اند
 بعد از این وقت که میمانی و در حقیقت هم ماه جمادی الاول است مذکور در ولایت
 که در خواست حال او چگونه باشد کرد و دستش برکت آمد سخن در حد افتاد و فرمود
 علیه السلام دعا کرده است
 چهارشنبه هفتم ماه مبارک رمضان سعادت لختی سخن در باب شیخ قطب الدین
 یا یونس برکت آمد سخن در احوال صدر الزاویه فرمود که روزی عید شیخ از نمازگاه
 برگشته آمد لقا کردی زمانی که روضه البیان است
 لختی حکایت شیخ محمود غزنوی در زمانه و لختی حکایت شیخ الاسلام فرید الدین
 فرمود که در زمان او هر که راه برگشتی ایام که وقتی شیخ در وقت زیارت شیخ رسید
 خصم بوده بخدایت شیخ محمود اسیری در وقت آن درشت چراغ بودند و فراخ سخن
 در میان خوابه درگاه باغچه که لب رحمت فرماید لختی حکایت خوابه فرید الدین
 نشسته بود و حاضران را عذر میخواست و میفرمود که من اندک عذر دارم که در هیچ جلالت الدین
 نماند و بخت یای دلیرم
 در این میان خوابه که از راه میفرمود بعد از آن از واقعه او حکایت فرمود
 که من میری را دیدم او گفت که من آموختم و انچه بود که گفتار و فرمود
 لختی حکایت خوابه حکیم تائی افتاد و فرمود که شیخ بعد از عیادت کرد از این عیادت
 سیف الدین بار را گفتی که من استخوان کرده یک قصیده هم فرستاد و فرمود عیادت فرمود
 حکیم تائی ام

پنجم حکایت شیخ احمد معشوق یکی از حاضران در شبیه یازدهم ماه مبارک ربیع الثانی
 افتاد فرمود که او وقتی در عین حال گفت او زمان آشنی و شیرین و سعادتمند و خوش
 سرمانیم شبی از نیمه خود برون که اری او را از نسبت الوقت حکایت فرمود
 آمد در ایوان روان به جای ملک چون جگر کند که وقتی در بدلی اغار خط بود اتفاق
 بود و ارگرفت گفتند و از ملک کردند که شیخ نظام الدین ابوالخیر
 دعا و باران بخواند

در بیان آنکه شیخ احمد
 معشوق که از کربلا و قتی
 که من از حاضره
 بشن تا از حضرت
 است و کلمه
 معنی

پنجم حکایت دیگر از میرزا جعفر بیستم ماه مبارک سبحان سنه اثنی و عشرین و حرم
 او گفت فرمود او را برادر دولت بای بوس بدست آمد وقتی از خدمت
 بودند هم را در میان با خود بیدار ایشان حکایت شیخ احمد معشوق را سماع شد بود

در بیان آنکه شیخ احمد
 معشوق که از کربلا و قتی
 که من از حاضره
 بشن تا از حضرت
 است و کلمه
 معنی

تمام شد قدرت فواید القوادیر
 بنای چهارم شهر مع الکلی

